

denne Bane til en anden Bane, hvis Ciere langt fra ere villige til at sælge deres Bane til Staten, saar Staten, hvis den endelig vil have denne Ustaaelse, vistnok Lov til at betale Banen dyrt. Det er nu fra den Side set; men det er dog ikke for mig det Bæsentlige. For mig er det det Bæsentlige, at Banelinien saar en noget uheldig Retning. Jeg beklager, at jeg kun har det Kjendskab til den Egn af Fyn, man kan faae af Kortet, men det har absolut forekommet mig, naar jeg har reist gennem Landet paa Jernbanen fra Middelfart til Nyborg, og set Egnens Frugtbarhed, at en Jernbane som den af de ærede Udvalg i Landsthinget foreslaaede og af Thinget enstemmig vedtagne vilde have en overordenlig gavnlig Indflydelse paa Egnen. Det er mit Syn, og naar det er det — og jeg antager, at ærede Medlemmer her i Salen ligeledes dele min Betragtning — kan jeg ikke forstaa, at man nu, fordi man overhovedet kan faae en Bane bygget, tager en uheldig Bane og ikke sætter Alt frem paa at faae en Bane, som man tror i Virkeligheden er god. Jeg skulde mene, at, hvis man for Alvor vilde fremsætte det som sin Mening her i Landsthinget, at de to Baner fra Faaborg og Alsens til et Punkt paa Hovedbanen — jeg tror, det er Kommerup, der er nævnt — skulde anlægges, saaledes som Landsthinget vedtog det ifjor, vilde Folkethinget have grumme ondt ved at sige Nei. Salfald vilde det paadrage sig et meget stort Ansvar og føle dette Ansvar, saa at jeg tvivler om, at det vilde sige Nei. Jeg for mit Vedkommende vil aldeles ikke sty at sætte det frem, som jeg anser for at være det absolut Rigtige og Bedste, fremsætte saa længe og saa tidt, indtil det maa blive anerkjendt af saa Mange, at der bliver et Flertal derfor. Men at sige Ja til Noget, som man maa anse for at være slet, blot for at faae Penge givne ud og Arbejde gjort, det kan jeg ikke forstaa, det kan jeg ikke være med til. — De andre mange Punkter, der ere bleve omtalte, anser jeg for at være underordnede i Forhold til det, som er det Bæsentligste her. Skulle vi bygge de Baner, her ere foreslaaede, eller skulde vi ikke bygge dem? Der findes altsaa her kun tre af disse lokale Baner, og paa det af Ministeren forelagte Forslag findes der fem. Jeg gaar ud fra, at Linien Struer — Oddehund ikke hører i saa Henseende derhen, thi den er efter min Opfattelse et Stykke af det, jeg har betegnet som en Hovedbane. Der er ogsaa, som det er omtalt af mange ærede Medlemmer, et Stykke Bane, som maatte sættes i Klasse med den fynske Bane, det er Banen fra Skive til Glynngøre. Efter min Opfattelse har den meget frugtbare D. Morsø samme berettigede Krav paa at faae en Jernbaneforbindelse med Ydverdenen, som til Exempel Thisted har, og den vil Morsø faae ved at faae en Jernbane til Glynngøre, og den har saa meget mere Krav derpaa, som jeg tror at vide, at Morsø har bidra-

get betydelige Tilskud til Anstæffelsen af en Dampbaad, som foretager Dvejsarten over Sallingrund i den sikkre Forventning om, at den vil faae en Jernbane. Morsø har altsaa bragt store Offre i den sikkre Forventning om, at den vilde faae en Jernbane, og jeg vil mene, at den med Rette kunde have denne sikkre Forventning, idet den høitærede Regjering gjentagende har fremstillet Forslag om denne Bane og foreslaaet, at den burde bygges. At man nu stryger denne Linie, det skulde vi nu, lader det til, være fornøiede med. Der har saa tidt her i Salen været talt om Landsthingets Værdighed, og da Landsthinget nu tidligere har vedtaget den nævnte Linie, skulde vi da beslutte Noget, som jeg tror nok maa anses for slet, og det af Hensyn til, at Folkethinget ikke vil godkjende, at Landsthinget foretager nogen Forandring deri? Skulle vi saa sige Ja til Noget, som vi anse for slet og sætte det frem, som vi tro ikke er godt? Det tror jeg ikke.

Falleisen: Jeg skal ikke opholde de ærede Medlemmer mere end nogle Minuter. Jeg antager, at det foreliggende Lovforslag vil gaa usforandret gennem Thinget, og der er derfor ikke Anledning for mig til at anstille Betragtninger over, hvad jeg kunde ønske ændret i de forskellige Baner. Det, jeg vil udtale, er indstændig at anmode den høitærede Minister om, saaledes som det ogsaa er sket fra min ærede Ven fra 10de Kreds (Søsen), at Alsens ved et Lovforslag ad Aare maa komme ind i Jernbanenettet. Jeg har selv haft den Ære at repræsentere Kredsen i en Arrække og veed derfor, i hvormange Aar Befolkningen der har haft begrundet Forhaabning om at kunne opnaa en Jernbaneforbindelse. Jeg skal endnu blot erindre om, at i fjernne Aarhundreder var Veien over Alsens den nærmeste Veitil Ublandet, og den vil bestandig blive det, idetmindste fremfor den, som vi nu maa tage, naar vi vilde følge Jernbanen. Jeg skal altsaa ikke opholde Thinget længere, men kun sige, at det vilde glæde mig, om den ærede Minister vilde udtale sig om, hvorvidt han næste Aar vil foreslå et Lovforslag, som sætter Alsens og dens Omegn i Forbindelse med Jernbanenettet.

Den fungerende Formand: Da flere Talere have begjæret Ordet, skal jeg standse Forhandlingerne her idag. — Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1½, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af: Forslag til Lov om forskellige Jernbaneanlæg i Fyn og Sylland.

Mødet hævet Kl. 4.